

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 20.2.2015
COM(2015) 64 final

**RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

Evaluarea finală a programului Fiscalis 2013

CUPRINS

1.	CONTEXT	3
2.	PROGRAMUL	3
3.	STRUCTURA EVALUĂRII	4
4.	VALOAREA ADĂUGATĂ EUROPEANĂ A PROGRAMULUI.....	6
5.	EFICACITATEA PROGRAMULUI VAMĂ 2013	8
	5.1. <i>Consolidarea siguranței și a securității</i>	9
	5.2. <i>Protecția intereselor financiare ale UE</i>	10
	5.3. <i>Facilitarea schimburilor comerciale</i>	10
6.	FACTORI CARE INFLUENȚEAZĂ PERFORMANȚA PROGRAMULUI	11
7.	DISEMINAREA PROGRAMULUI (SENSIBILIZARE, CUNOAȘTERE ȘI PUNERE ÎN APLICARE).....	13
8.	EFICIENȚĂ.....	14
	8.1. <i>Sisteme de comunicare și de schimb de informații</i>	14
	8.2. <i>Acțiuni comune</i>	14
9.	CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI	16
	9.1. <i>Concluzii</i>	16
	9.2. <i>Recomandări</i>	17

1. CONTEXT

Uniunea vamală este un fundament al Uniunii Europene și un element esențial pentru funcționarea pieței interne. Piața internă nu poate funcționa în mod corespunzător decât atunci când există o aplicare comună a unor norme comune la frontierele sale externe. Acest lucru implică faptul că 28 de administrații vamale ale Uniunii trebuie să acționeze ca și cum ar constitui o administrație unică.

Programul Vamă 2013 (denumit în continuare „Vamă 2013”) a fost instituit prin Decizia 624/2007/CE¹ ca un program de acțiune multianual pentru vamă în Uniunea Europeană, conceput să sprijine și să completeze acțiunile întreprinse de statele membre în vederea asigurării funcționării eficiente a pieței interne în domeniul vamal. Acesta se bazează pe patru programe anterioare: Matthaeus, Vamă 2000, Vamă 2002 și Vamă 2007. Programul vizează în primul rând să susțină și să promoveze cooperarea și coordonarea între administrațiile vamale naționale ale statelor membre, care au reprezentat, de asemenea, principalele beneficiare ale programului.

În conformitate cu articolul 22 alineatul (1) din decizia de instituire a programului, s-a realizat o evaluare finală sub responsabilitatea Comisiei, care s-a concentrat asupra eficacității și eficienței activităților din cadrul programului. Comisia Europeană a conceput evaluarea finală a programului și a subcontractat-o unui consultant extern. Studiul de evaluare a fost efectuat de „Parteneriatul de evaluare”, asistat în acest proces de un grup de coordonare format din personal specializat al Comisiei și reprezentanți din 5 țări participante. Grupul de coordonare a sprijinit echipa de evaluare în toate etapele procesului de evaluare. Evaluarea a început în septembrie 2013 și a fost finalizată în august 2014.

Prezentul raport se bazează pe constatările și concluziile prezentate în raportul extern de evaluare. Comisia apreciază calitatea generală a studiului extern care stă la baza evaluării și recunoaște dificultățile metodologice și eforturile întreprinse pentru atenuarea acestora. Rezultatele sunt considerate credibile, iar concluziile sunt extrase cu precizie.

Prezentul raport elaborat de Comisia Europeană îndeplinește obligația, prevăzută la articolul 22 alineatul (3) din decizia de instituire a programului, de a comunica rezultatele evaluării finale Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor.

2. PROGRAMUL

Programul Vamă 2013 s-a derulat în perioada 1 ianuarie 2008 – 31 decembrie 2013. Participarea la program a fost deschisă statelor membre, țărilor candidate care beneficiază de o strategie de preaderare, precum și țărilor potențial candidate și anumitor țări europene partenere la politica de vecinătate. Pe lângă cele 28 de state membre ale UE², alte cinci țări au luat parte la program: Turcia, Serbia, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru și Albania. Toate țările care au participat la activitățile programului sunt denumite în cadrul raportului „țări participante”.

¹ Decizia nr. 624/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 mai 2007 de instituire a unui program de acțiune pentru vamă în Comunitate (Vamă 2013).

² Croația a aderat la Uniunea Europeană la 1 iulie 2013. În scopul evaluării programului, Croația a fost inclusă în categoria statelor membre, dar în timpul analizei s-a luat în considerare faptul că aceasta a fost țară candidată o mare parte din durata de viață a programului.

Conform deciziei de instituire a programului, cele cinci obiective generale ale programului Vamă 2013 au fost:

1. asigurarea faptului că activitățile vamale corespund nevoilor pieței interne, inclusiv securitatea lanțului de aprovizionare și facilitarea schimburilor comerciale, și sprijină strategia pentru creștere și locuri de muncă;
2. depunerea de eforturi pentru a spori interacțiunea dintre administrațiile vamale ale statelor membre și a facilita îndeplinirea atribuțiilor acestora într-o manieră atât de eficientă ca și cum ar constitui o administrație unică, în vederea asigurării unor controale cu rezultate echivalente în fiecare punct de pe teritoriul vamal comunitar și pentru a sprijini activitățile economice legale;
3. asigurarea protecției necesare a intereselor financiare ale Uniunii;
4. consolidarea securității și a siguranței;
5. pregătirea țărilor candidate și potențial candidate în vederea aderării, inclusiv prin intermediul schimbului de experiență și cunoștințe cu administrațiile vamale ale țărilor respective.

Pachetul financiar global al programului a fost stabilit la un cuantum de 323,8 milioane EUR.

În vederea atingerii obiectivelor programului, au fost realizate următoarele activități:

- dezvoltarea, întreținerea și exploatarea de **sisteme de comunicații și de schimb de informații**. Aproximativ 80 % din bugetul programului a fost cheltuit pentru sisteme informatice și a susținut alte activități desfășurate în cadrul programului.
- **acțiuni comune**, inclusiv seminare, ateliere de lucru, grupuri de proiect, grupuri de coordonare, vizite de lucru, activități de formare, acțiuni de monitorizare, evaluare comparativă și alte acțiuni care au permis funcționarilor din țările participante să conlucreze pe teme de interes comun.

Colaborarea între autoritățile vamale s-a realizat prin intermediul rețelei comune de comunicații (CCN) / interfeței comune a sistemelor (CSI) securizate, care a asigurat interoperabilitatea tuturor sistemelor naționale de informații și a funcționat ca o platformă securizată prin intermediul căreia autoritățile vamale comunică între ele și fac schimb de mesaje. Pe această platformă securizată rulează aproximativ 60 de programe de schimb de informații și aplicații transeuropene. Printre principalele programe și aplicații informatice compatibile cu programul care au fost verificate în timpul evaluării se numără:

- Sistemul de control al exporturilor (ECS) și sistemul de control al importurilor (ICS);
- Noul regim de tranzit informatizat (NCTS);
- Sistemul de informare privind Tariful integrat al Comunității (TARIC) și baza de date privind contingentele și plafoanele tarifare (QUOTA);
- Sistemul de înregistrare și identificare operatorilor economici (EORI) și sistemul privind operatorii economici autorizați (AEO);
- Sistemul de gestionare a riscurilor din domeniul vamal (CRMS).

3. STRUCTURA EVALUĂRII

Evaluarea s-a concentrat asupra rezultatelor și asupra impactului programului în raport cu uniunea vamală și administrațiile vamale care au participat la acesta. Aproximativ 80 % din bugetul programului a fost dedicat sistemelor informatice, care au fost responsabile în mare parte pentru contribuția programului la obiective de politică de nivel superior. Prin urmare,

evaluarea a fost concepută special pentru a analiza mai în profunzime modul în care sistemele informatice finanțate prin intermediul programului Vamă 2013 au oferit valoare adăugată pentru cooperarea vamală și au facilitat astfel atingerea obiectivelor generale ale programului.

Pentru a înțelege modul în care programul a funcționat pe teren, principalele criterii și perspective de evaluare utilizate au fost:

1. valoarea adăugată europeană a programului Vamă 2013 (a se vedea secțiunea 4);
2. eficacitatea – amploarea contribuției mediului vamal electronic pan-european la sprijinirea autorităților vamale în eforturile de a proteja mai bine interesele financiare ale UE, de a consolida siguranța și securitatea cetățenilor și de a facilita schimburile comerciale (a se vedea secțiunea 5);
3. impactul și rezultatele neașteptate și nedorite generate de activitățile programului (a se vedea secțiunea 6);
4. diseminarea programului – sensibilizare, cunoaștere și punere în aplicare (a se vedea secțiunea 7);
5. eficiența programului (a se vedea secțiunea 8).

Consultantul extern a utilizat o serie de tehnici, combinând evaluarea standard a programului care a fost utilizată deja pentru evaluarea intermediară a programului din 2011 cu analiza contribuției (a se vedea secțiunea 5 pentru mai multe detalii).

Comisia consideră că datele care au fost colectate pentru evaluarea programului au fost cuprinzătoare și au fost verificate încrucișat pentru a obține informații fiabile și pentru a putea întemeia concluziile pe dovezi solide, confirmate de mai multe surse. Principalele surse de informații utilizate pentru evaluare au inclus:

- cercetarea documentară;
- un chestionar prin care s-au colectat punctele de vedere ale administrațiilor vamale naționale din toate țările participante (un singur răspuns pentru fiecare țară, conducând la 33 de răspunsuri);
- un sondaj adresat funcționarilor vamali prin care s-a colectat feedback de la funcționarii vamali individuali din cadrul administrațiilor naționale. Sondajul s-a adresat funcționarilor care au participat direct la program, precum și celor care nu au participat direct la program (în total, în cadrul sondajului s-au primit 5 401 de răspunsuri);
- șase studii de caz privind state membre ale UE efectuate pentru a testa teoria modificării programului.

Au existat mai multe constrângeri care au trebuit luate în considerare la evaluarea programului Vamă 2013. În primul rând, multe dintre activitățile programului au reprezentat continuări ale activităților programului anterior, și anume Vamă 2007. Prin urmare, doar rareori impactul și rezultatele puteau fi legate exclusiv de programul Vamă 2013. În al doilea rând, evaluarea a trebuit să vizeze un număr limitat de obiective și state membre, permițând în același timp o mai bună înțelegere a eficacității programului, iar rezultatele studiilor de caz nu pot fi generalizate în mod reprezentativ din punct de vedere statistic. În al treilea rând, evaluatorii au dispus de foarte puține date cantitative, în special cu privire la costurile de dezvoltare a sistemelor informatice la nivel național sau reducerea costurilor administrative, întrucât nu a existat un cadru de monitorizare pentru a urmări acești indicatori; prin urmare,

evaluatorii s-au bazat în mare măsură pe impresiile părților interesate consultate (obținute prin intermediul unor anchete, interviuri specifice sau studii de caz). De multe ori, nici experții de la fața locului nu au fost în măsură să cuantifice beneficiile sau avantajele, care totuși au fost resimțite. Prin urmare, concluziile evaluării se bazează în mare parte pe dovezi calitative bogate și doar într-o măsură mai mică pe date cantitative.

Următoarele capitole prezintă pe scurt concluziile cu privire la fiecare dintre cele cinci criterii de evaluare și perspective de evaluare.

4. VALOAREA ADĂUGATĂ EUROPEANĂ A PROGRAMULUI

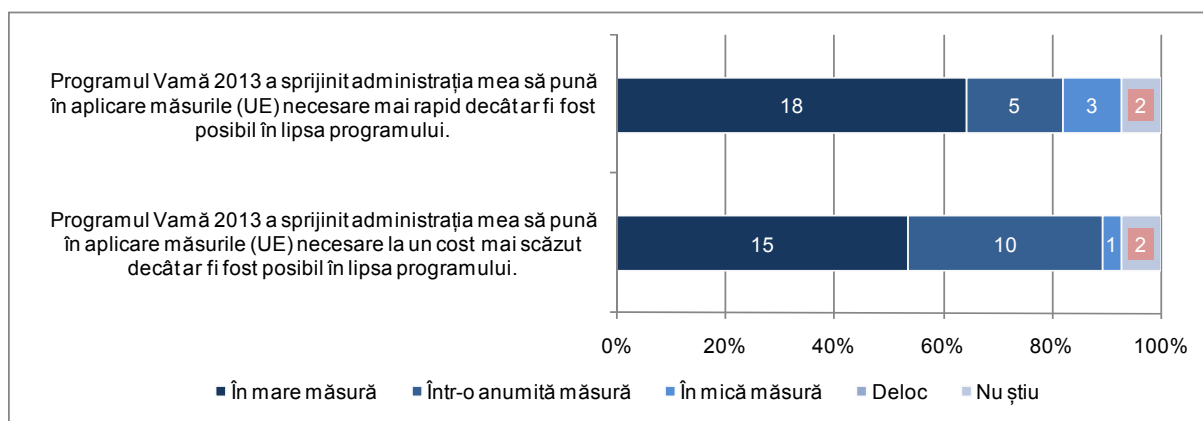
În contextul evaluării finale a programului Vamă 2013, valoarea adăugată europeană a fost înțeleasă sub forma beneficiilor suplimentare obținute din acțiunile întreprinse la nivelul UE, comparativ cu inițiativele naționale. Este vorba despre aspecte legate de:

- i. complementaritatea programului cu inițiativele naționale;
- ii. reducerea costurilor și a sarcinii administrative (de exemplu, prin platforme informatice comune, orientări, proceduri; punerea în aplicare încrucișată a celor mai bune practici identificate în cursul activităților programului; reducerea duplicării și a suprapunerilor) sau, dintr-o altă perspectivă: costul „non-Europei”;
- iii. caracterul transeuropean al cooperării vamale, care este abordat cel mai bine în întreaga Europă, nu în cadrul statelor membre, și valoarea rețelelor umane create prin intermediul programului;
- iv. uniformitatea sporită a uniunii vamale a UE („ca și cum ar constitui o administrație unică”) și valoarea unei culturi administrative comune;
- v. sustenabilitatea rezultatelor/impactului în cazul în care programul nu ar mai fi aplicat.

Evaluarea a identificat argumente puternice în sprijinul valorii adăugate europene a programului, în special în ceea ce privește rolul acestuia în sprijinirea punerii în aplicare la nivel național a legislației UE în domeniul vamal.

- i. La un nivel general, funcționarii vamali naționali au constatat că sistemele informatice finanțate în cadrul programului sunt extrem de complementare inițiativelor naționale, fiind legate în mare parte de punerea în aplicare a legislației UE în domeniul vamal. Potrivit acestora, această situație a condus la reducerea costurilor administrative, care nu ar fi fost posibilă dacă fiecare stat membru ar fi trebuit să dezvolte sisteme informatice similare pe cont propriu. De exemplu, baze de date centralizate, cum ar fi TARIC și QUOTA, au furnizat administrațiilor din statele membre informații importante pe care, în caz contrar, acestea ar fi trebuit să le solicite Comisiei în fiecare caz și să le stocheze pe cheltuiala lor. Cu toate acestea, părțile interesate nu au putut cuantifica nivelul exact al reducerii costurilor administrative.
- ii. De asemenea, în chestionarul de evaluare, autorităților vamale li s-a adresat direct o întrebare privind reducerea costurilor administrative. Majoritatea au răspuns că programul a contribuit la punerea în aplicare mai rapidă a legislației UE și la un cost mai mic decât ar fi posibil fără sprijin din partea programului. Astfel cum se arată în figura 1 de mai jos, 23 dintre cele 28 de administrații respondente au indicat că programul le-a ajutat „în mare măsură sau într-o anumită măsură” să pună în aplicare astfel de măsuri *mai rapid*. De asemenea, 25 de administrații au considerat că programul le-a ajutat „în mare măsură sau într-o anumită măsură” să pună în aplicare măsurile necesare la un *cost mai scăzut*.

Figura 1: Măsura în care programul Vamă 2013 a redus sarcinile administrative pentru administrațiile naționale

Sursa: Chestionarul adresat administrațiilor vamale din statele membre ale UE (n = 28, niciunul dintre participanți nu a răspuns „deloc”)

- iii. Acțiunile comune au facilitat colaborarea directă între funcționarii din diferite țări. Evaluarea a constatat că acestea au promovat totodată încrederea reciprocă și, prin urmare, au încurajat schimbul liber de informații și adoptarea de sisteme informatice și alte procese comune. Astfel, evaluarea a concluzionat că rețelele create au jucat un rol important în atingerea obiectivului programului de a „acționa ca și cum ar constitui o singură administrație”.

O mare parte din armonizarea datorată sistemelor informatice transeuropene și centralizate putea fi realizată numai cu condiția ca autoritățile vamale să facă schimb de informații cu alte state membre și/sau să recunoască validitatea operațiunilor efectuate de acestea. De exemplu, informațiile legate de risc trimise prin intermediul sistemului de control al importurilor nu ar fi de mare ajutor dacă autoritatea de primire nu consideră credibilă analiza care le-a generat. În mod similar, recunoașterea statutului de operator economic autorizat acordat într-un alt stat membru presupune bazarea pe faptul că autoritatea emitentă respectivă aplică în mod consecvent orientările Uniunii.

Evaluarea a constatat că nivelul de încredere necesar între autoritățile statelor membre pentru ca astfel de sisteme să fie eficiente nu poate fi subestimat, având în vedere diversitatea culturilor administrative și a metodelor de lucru. Mai degrabă, o astfel de încredere trebuie să fie câștigată, iar programul a jucat un rol esențial în construirea acesteia. Acest lucru a fost realizat parțial prin efecte de rețea tradiționale, care au permis funcționarilor vamali să dezvolte contacte personale și să interacționeze în mod informal. Poate mai important, încrederea a fost consolidată și prin reuniuni repetate și expunerea reciprocă la metodele de lucru ale fiecărei părți.

- iv. Evaluarea a constatat că persistă o diversitate considerabilă în executarea proceselor vamale legate de import pe teritoriul UE. Un indicator util în cuantificarea acestei diversități este timpul necesar pentru a importa bunuri. Conform raportului „Doing Business” al Băncii Mondiale³, perioada necesară pentru a importa un container standard de mărfuri poate varia de la 5 zile la 19 zile în cele 28 de state membre ale Uniunii.

³ „Doing Business 2013” – Profilul regional al Uniunii Europene (UE) - Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare/Banca Mondială; raportul poate fi consultat la adresa <http://www.doingbusiness.org>.

Cu toate acestea, deși diversitatea persistă încă, evaluatorii au constatat că aceasta a fost redusă semnificativ în cursul perioadei de programare. Acesta este un progres important, având în vedere că perioada de programare a programului Vamă 2013 este o etapă intermediară care precede introducerea în cele din urmă a vămii centralizate. Întrucât obiectivul din Codul Vamal al Uniunii este instituirea vămii centralizate până la data de 01.10.2020⁴, progresul realizat până în prezent de programul Vamă 2013 este valoros în pregătirea terenului pentru un astfel de demers ambițios.

Evaluarea concluzionează că, în lipsa unui forum de colaborare și schimb de experiență sau a unui program de cheltuieli precum programul Vamă 2013 în măsură să finanțeze sisteme informatice comune, ar fi fost foarte puțin probabil ca statele membre să își alinieze procedurile și legile în domeniul vamal pentru a acționa într-un mod similar și, în cele din urmă, pentru a acționa ca și cum ar constitui o administrație unică. Printre altele, punerea în aplicare a unei astfel de legislații, în lipsa unui program care să finanțeze sistemele informatice comune sau schimbul de cunoștințe, ar determina costuri substanțial mai mari. Acest lucru ar rezulta din faptul că, în lipsa unor sisteme informatice și specificații tehnice comune, ar fi necesar să se creeze 28 de versiuni diferite ale fiecărui sistem specific.

- v. În ceea ce privește sustenabilitatea rezultatelor în absența unor fonduri suplimentare, concluzia evaluării a fost că statele membre ar considera dificil să utilizeze în continuare sistemele informatice mai mult decât pe termen mediu, având în vedere costurile considerabile de funcționare și întreținere ale acestora și rolul important de gestionare jucat în prezent de Comisia Europeană. În timp ce administrațiile vamale au considerat că rezultatele obținute până în prezent ar fi de lungă durată, instrumentele produse prin intermediul programului, cum ar fi sistemele informatice și modulele de formare profesională, ar deveni treptat depășite în lipsa unei reînnoiri periodice. În mod similar, fără o interacțiune continuă, rețelele create prin participarea continuă la acțiunile comune ar începe să se estompeze, iar rezultatele lor s-ar pierde treptat. Rotația personalului și reorganizările administrative ar putea avea un efect similar asupra rețelelor construite de-a lungul perioadei programului. Astfel, deși progresele înregistrate deja vor continua în viitor, nu ar trebui să se subestimeze dependența acestora de sprijinul ulterior al Comisiei.

5. EFICACITATEA PROGRAMULUI VAMĂ 2013

Pentru a evalua eficacitatea programului în ceea ce privește atingerea obiectivelor generale, evaluarea a utilizat o abordare metodologică numită analiza contribuției. Această abordare analitică este deosebit de potrivită pentru a examina dacă un program sau o politică a contribuit la obținerea anumitor rezultate și impacturi. Pentru a realiza o evaluare echilibrată, care este suficient de amplă, dar care a analizat, de asemenea, în profunzime subiectul, analiza contribuției s-a axat pe o selecție de

- obiective de politică: dintre cele cinci obiective generale menționate de decizia de instituire a programului Vamă 2013, au fost selectate următoarele trei: (1) protejarea intereselor financiare ale UE; (2) consolidarea siguranței și a securității; (3) facilitarea schimburilor comerciale;
- procese vamale: importul de bunuri și procesele vamale aferente;

⁴

Articolul 6 alineatul (1), articolul 16 și articolul 179 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 de stabilire a Codului Vamal al Uniunii și Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 29 aprilie 2014 de stabilire a programului de lucru pentru Codul Vamal al Uniunii (2014/255/UE).

- țări: au fost selectate șase state membre dintre cele douăzeci și opt. Criteriile utilizate pentru selecție au fost volumul și natura traficului vamal, tipurile de controale vamale utilizate, participarea la program și diversitatea geografică. Eșantionul a inclus Croația, Republica Cehă, Franța, Germania, Ungaria și Țările de Jos.

În continuare sunt prezentate principale constatări ale evaluării și concluziile referitoare la contribuția programului la cele trei obiective strategice selectate.

5.1. Consolidarea siguranței și a securității

Progresele înregistrate în cadrul programului în vederea atingerii acestui obiectiv sunt cele mai evidente și pot fi considerate drept un pas important spre o eventuală armonizare a proceselor de gestionare a riscurilor în domeniul vamal, astfel cum se prevede în Codul Vamal al Uniunii⁵. De asemenea, de la evaluarea anterioară s-au înregistrat o serie de evoluții importante. Acestea sunt legate în mare parte de securitate și siguranță și derivă din inițiativele luate pentru a pune în aplicare Amendamentul privind Securitatea și Siguranța⁶ la Codul Vamal Comunitar, a cărui gamă completă de dispoziții a intrat în vigoare abia în 2011.

Sistemul de control al importurilor a fost pus în aplicare pe deplin în 2011, solicitând operatorilor economici să furnizeze informații de securitate suplimentare înainte ca mărfurile să ajungă în Uniunea Europeană și facilitând schimbul de informații între administrațiile statelor membre și Comisia Europeană. Datele pe care le furnizează operatorii economici în această etapă sunt introduse în procesele de gestionare a riscurilor și, prin urmare, facilitează analiza de risc efectuată de administrațiile naționale în locul în care ajung mărfurile, precum și la destinațiile ulterioare. De exemplu, funcționarii vamali intervievați pentru studiile de caz au indicat că programul a facilitat schimbul de informații cu celelalte state membre, permițându-le să reacționeze în fața riscurilor mai rapid și mai eficient. În special, schimbul de informații prin intermediul sistemului de control al importurilor a ajutat autoritățile naționale să facă în avans schimb de informații privind importurile atunci când mărfurile au fost, de exemplu, redirectionate. În opinia funcționarilor vamali, acest lucru a contribuit la facilitarea schimburilor comerciale, întrucât operatorii economici nu trebuie să prezinte informații de două ori, asigurând, în același timp, același nivel de siguranță și securitate.

De asemenea, sistemul de gestionare a riscului în domeniul vamal a devenit complet operațional în cursul duratei de viață a programului. Acest sistem a stabilit un standard minim pentru analiza de risc prin instituționalizarea formelor pentru schimbul de informații privind riscurile între statele membre și luarea în considerare de către toate statele membre a domeniilor comune de control prioritare și a profilurilor comune de risc în procesele lor naționale de gestionare a riscurilor. De exemplu, unele dintre persoanele interviuate în cadrul studiului de caz au apreciat faptul că sistemul furniza un nivel minim de analiză a riscurilor și că a stimulat schimbul de informații privind riscurile între statele membre, prin formulare de informare asupra riscurilor. Funcționarii au considerat că au avut mai mult acces la informații relevante privind riscurile și au fost mai în măsură să avertizeze alte țări cu privire la riscurile potențiale. Prin urmare, prin ridicarea standardelor de control al riscurilor și prin creșterea coerenței acestora, sistemele finanțate în cadrul programului au sporit totodată nivelul de

⁵ Codul Vamal al Uniunii a intrat în vigoare la 30.10.2013 și a abrogat Regulamentul (CE) nr. 450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar. Dispozițiile sale de fond se vor aplica doar începând de la 1 mai 2016.

⁶ Amendamentul privind Securitatea și Siguranța a cuprins patru modificări majore la Codul Vamal prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1875/2006 al Comisiei, Regulamentul (CE) nr. 312/2009 al Comisiei, Regulamentul (CE) nr. 414/2009 al Comisiei și Regulamentul (UE) nr. 430/2010 al Comisiei.

încredere, ajutând statele membre să considere credibilă analiza de risc efectuată de alte entități și, prin urmare, să abordeze controalele mai eficient.

În perioada în cauză, au fost integrate sistemele privind operatorii economici, sporind capacitatea autorităților vamale de a centraliza informațiile despre operatorii economici individuali și măbind volumul de informații cu privire la comercianți disponibili pentru analiza de risc. De exemplu, studiile de caz au arătat că sistemul de înregistrare și identificare a operatorilor economici a facilitat luarea în considerare a istoricului unui operator de către autoritatea vamală atunci când efectuează analiza de risc, inclusiv antecedentele din alte state membre. Sistemul privind operatorii economici autorizați a permis autorităților vamale să se concentreze asupra întreprinderilor mai riscante, măbind probabilitatea ca controalele, care sunt efectuate în mod necesar numai asupra unei mici părți din loturi, să descopere mărfuri periculoase.

5.2. Protecția intereselor financiare ale UE

Calculul corect al tarifelor și lupta împotriva fraudei sunt elemente esențiale pentru protejarea intereselor financiare ale UE.

Sistemul de informare privind Tariful integrat al Comunității (TARIC) și baza de date privind contingentele și plafoanele tarifare (QUOTA) sunt singurele surse oficiale pentru a furniza autorităților naționale informații referitoare la tarife, iar evaluarea a constatat ca acestea sunt actuale, fiabile și ușor de utilizat. Peste două treimi din administrații au indicat că aplicațiile au contribuit „în mare măsură” la obiectivele specifice ale sistemelor de informații, și anume cele de a sprijini comercianții și autoritățile să obțină clasificarea și tariful corect al mărfurilor importate (19 din 27 de administrații).

Contribuția potențială a altor sisteme informatice la protecția intereselor financiare ale UE se referă mai mult la prevenirea și descoperirea fraudelor și, prin urmare, este ceva mai puțin directă și mai greu de stabilit. De exemplu, în general, s-a considerat că noul regim de tranzit informatizat (NCTS) a redus semnificativ fraudă prin crearea de înregistrări identificabile pentru fiecare operațiune de tranzit și prin reducerea posibilităților de abatere de la procedurile standard.

De asemenea, eficiența sporită a sistemelor de gestionare a riscului a contribuit nu numai la controlul sporit al mărfurilor periculoase, ci și la identificarea și colectarea eficace a taxelor vamale. Acest lucru are un impact direct și pozitiv asupra protejării intereselor financiare ale UE. De exemplu, unele dintre persoanele intervievate în cadrul studiilor de caz au considerat că acest sistem este extrem de relevant, având în vedere rolul țării lor ca țară de tranzit. Acestea au explicat că sistemul a permis birourilor vamale să înregistreze în format electronic și să facă schimb de informații cu birourile vamale din alte state membre, sporind astfel fiabilitatea informațiilor și accelerând în mod semnificativ procesul de tranzit. Acest lucru le-a permis să monitorizeze mai bine circulația mărfurilor și, astfel, să identifice eventualele cazuri de fraudă sau de neplată a taxelor.

5.3. Facilitarea schimburilor comerciale

În domeniul vamal, acest obiectiv este urmărit mai ales în mod pasiv, având în vedere că sistemele îmbunătățite de gestionare a riscurilor, cum sunt cele menționate mai sus, sunt puse în aplicare cu un efect de inhibare cât mai redus posibil asupra schimburilor comerciale. Mediul complet informatizat care există în prezent pentru prelucrarea declarațiilor vamale, în plus față de integrarea și asimilarea foarte crescută a sistemului privind operatorii economici autorizați, a permis sporirea securității uniunii vamale, efectuându-se mai puține controale

manuale care încetinesc fluxul comercial. În mod similar, noul regim de tranzit informatizat a facilitat eliminarea declarațiilor de tranzit pe suport de hârtie. Acest lucru a accelerat procesul de tranzit, a redus perioada de timp în care trebuie să se rețină garanții de la operatorii economici și, prin urmare, a facilitat schimburile comerciale, creând în același timp înregistrări electronice care au redus potențialul de erori și fraudă.

Adoptarea acordurilor de recunoaștere reciprocă cu țări terțe, în urma reuniunilor finanțate în cadrul programului, a accelerat dezvoltarea în continuare a sistemului privind operatorii economici autorizați, contribuind astfel și la acest obiectiv. Cu toate acestea, trebuie subliniat faptul că, din perspectiva operatorilor economici, pe lângă impactul pozitiv perceput asupra proceselor vamale, extinderea sistemului nu a adus beneficii absolute. Astfel cum s-a constatat în evaluarea uniunii vamale, „deși majoritatea părților interesate din domeniul afacerilor cu statut de AEO apreciază serviciile suplimentare [facilitarea accesului prioritar la simplificări vamale, mai puține controale fizice și bazate pe documente pentru cei cu statut de AEO], beneficiile de care s-au bucurat sunt percepute ca fiind limitate în practică”⁷.

6. FACTORI CARE INFLUENȚEAZĂ PERFORMANȚA PROGRAMULUI

Dovezile obținute în urma evaluării sugerează că programul nu a avut un impact negativ, neintenționat asupra nici uneia dintre părțile implicate. Acest lucru se datorează în principal faptului că beneficiarii programului au fost clar definiți, iar deciziile au fost luate de regulă în mod consensual. Cu toate acestea, evaluatorii au identificat unii factori de influență, în afara controlului programului, care au avut un impact asupra modului în care programul a fost pus în aplicare:

- Costurile suportate de administrațiile naționale: în timp ce specificațiile sistemelor informatice transeuropene au fost finanțate în cadrul programului, costurile reale de punere în aplicare au fost suportate de către statele membre. Costurile de punere în aplicare au decurs, în special, din eforturile de a face sistemele naționale compatibile cu specificațiile UE. Persoanele intervievate în cadrul studiilor de caz au indicat că aceste costuri au fost de multe ori substanțiale, iar reducerile bugetare la nivel național au condus la preocupări legate de capacitatea administrațiilor de a pune în aplicare modificările aduse sistemelor în termenele convenite. Această diferențiere între costuri provine chiar din decizia de instituire a programului⁸, care a stabilit costurile care urmau să fie suportate de către Uniunea Europeană și costurile care urmau să fie suportate de către țările participante.
- Complexitatea și diversitatea infrastructurilor informatice naționale: complexitatea infrastructurilor informatice naționale și lipsa de integrare la nivel național a sistemelor transeuropene au fost menționate de o serie de persoane intervievate ca fiind un obstacol important pentru punerea în aplicare cu succes a sistemelor informatice. „Mozaicul” de sisteme informatice a făcut ca adaptarea și modernizarea sistemelor să fie un exercițiu complicat și costisitor într-o serie de state membre. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că acest lucru nu diminuează beneficiile recunoscute ale punerii în aplicare a unor astfel de sisteme. Dovezile din studiile de caz au arătat că, odată integrate pe deplin în infrastructurile naționale, sistemele informatice au adus îmbunătățiri substanțiale proceselor vamale ale țărilor. Prin

⁷ Evaluarea efectuată de PwC pentru DG TAXUD: „Studiu privind evaluarea situației uniunii vamale”, pagina 10.

⁸ Articolul 17 din Decizia nr. 624/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 mai 2007 de instituire a unui program de acțiune pentru vamă în Comunitate (Vamă 2013).

urmare, acest factor de influență a acționat ca un inhibitor, dar și ca un activator al programului, în funcție de contextul național și de disponibilitatea resurselor.

- Contextul istoric și geografic: rezultatele studiilor de caz au arătat că există diferențe substanțiale în ceea ce privește natura și amploarea contribuțiilor programului la obiectivele generale, în funcție de contextul istoric și geografic al fiecărui stat membru individuale. Țările participante ar putea fi împărțite în două mari categorii: (1) cele care au avut un volum relativ mic de trafic vamal și, prin urmare, infrastructuri informatice vamale mai puțin avansate și (2) cele care au avut volume foarte mari de trafic vamal și, prin urmare, infrastructuri informatice mai avansate. Datorită acestor diferențe istorice și geografice, primul grup de țări a fost mult mai entuziasmat de beneficiile sistemelor informatice finanțate în cadrul programului decât al doilea grup de țări, deoarece în acest mod au avut posibilitatea de a utiliza și împărtăși experiența dobândită de țările cu mai mult trafic vamal.
- Claritatea legislației UE: s-au înregistrat întârzieri semnificative în punerea în aplicare a sistemului de control al importurilor în special, care au fost raportate ca fiind o consecință a lipsei de claritate a cerințelor legislative cu privire la acest sistem (de exemplu, în ceea ce privește conținutul și calendarul declarațiilor sumare de intrare). S-a considerat că legiuitorii au subestimat implicațiile practice și complexitatea punerii în aplicare a sistemului. De asemenea, dovezile au sugerat că legislația UE în ceea ce privește clasificarea mărfurilor a fost percepută ca fiind în mod inherent complexă, ceea ce a afectat claritatea și ușurința în utilizarea unor sisteme precum TARIC și sistemul de informații tarifare europene obligatorii.
- Canale legale pentru schimbul de informații: s-a convenit că sistemele informatice finanțate în cadrul programului au contribuit la o cooperare consolidată între administrațiile vamale. Cu toate acestea, o serie de respondenți au explicat că schimbul de informații de risc a fost îngreunat uneori de faptul că legislația națională a împiedicat birourile vamale să facă schimb de informații sensibile cu alte state membre, de exemplu din cauza unor cercetări penale în curs de desfășurare, împiedicând astfel sistemele informatice să atingă potențialul maxim.
- Guvernanța acțiunilor comune: în pofida utilității, foarte apreciate, a acțiunilor comune, chestionarul și interviurile au pus în evidență unele critici legate de modul în care au fost reglementate acțiunile comune. De exemplu, unii coordonatori naționali au considerat că a existat o proliferare a acțiunilor comune în ultimii ani, iar alții au considerat că este greu să mențină o imagine de ansamblu asupra tuturor acțiunilor comune relevante puse în aplicare și să stabilească care dintre funcționarii lor ar trebui să participe la acestea. Pentru a depăși această problemă, unele administrații au sugerat punerea în aplicare a unor măsuri pentru a determina utilitatea grupurilor de proiect înainte de a fi înființate și revizuirea periodică a acestora.
- Competențele lingvistice ale funcționarilor vamali: unele persoane intervievate au indicat competențele lingvistice ale funcționarilor vamali naționali ca un potențial obstacol în calea punerii în aplicare cu succes a programului. De exemplu, unele persoane intervievate în cadrul studiului de caz au menționat că nivelurile diferite ale competențelor lingvistice ale funcționarilor vamali naționali au reprezentat uneori o piedică în desfășurarea unor discuții eficiente în timpul reuniunilor.

7. DISEMINAREA PROGRAMULUI (SENSIBILIZARE, CUNOAȘTERE ȘI PUNERE ÎN APLICARE)

Evaluarea examinează aspectele legate de diseminarea și creșterea nivelului de sensibilizare cu privire la informațiile referitoare la program pentru a analiza în ce măsură programul a fost promovat cu succes și rezultatele sale au fost utilizate de către funcționarii din țările participante. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că nu există o relație directă de cauzalitate între gradul de sensibilizare privind programul și eficacitatea generală. De exemplu, funcționarii vamali pot beneficia de anumite realizări ale programului, cum ar fi sistemele informatice sau orientările furnizate, fără a ști neapărat că acestea au fost finanțate în cadrul programului.

Conform rezultatelor evaluării, programul Vamă 2013 este relativ bine cunoscut în rândul funcționarilor vamali: 52 % din funcționarii chestionați aveau cunoștință de existența acestuia⁹. Cu toate acestea, dintre cei care erau la curent, majoritatea și-au descris cunoștințele ca fiind „foarte elementare” sau „elementare” (77 %). Acest lucru sugerează că există în continuare loc pentru îmbunătățiri în ceea ce privește explicarea modului în care programul se încadrează în administrațiile naționale și modul în care funcționarii vamali pot utiliza programul.

De asemenea, studiul a relevat faptul că 94 % din participanții la activitățile programului¹⁰ și-au împărtășit, într-un mod sau altul ori sub o anumită formă, experiențele cu colegii din cadrul administrației lor. Sensibilizarea și înțelegerea multiplicatorilor (cum ar fi coordonatorii naționali sau funcționarii vamali care au luat parte la acțiuni comune) s-au dovedit a fi esențiale pentru integrarea rezultatelor programului și asigurarea faptului că la acțiunile comune participă funcționarii potriviți, în timp ce alți funcționari pot beneficia de program fără a avea neapărat prea multe cunoștințe legate de acesta. Mai multe persoane intervievate în cadrul studiilor de caz au menționat importanța schimbului de informații privind programul cu persoanele potrivite din administrație, mai degrabă decât cu un număr cât mai mare de persoane posibil, astfel încât acestea, la rândul lor, să poată decide cu privire la cea mai bună modalitate de a pune în aplicare și de a utiliza rezultatele programului.

Există un consens general cu privire la faptul că rezultatele programului (și anume, sistemele informatice și rezultatele acțiunilor comune) au avut un impact pozitiv asupra funcționării proceselor vamale naționale. Efectul a fost cel mai evident în domeniul gestionării riscurilor, unde un număr mare de administrații și persoane intervievate au subliniat contribuțiile importante ale programului. Sistemele informatice au fost considerate în principal ca fiind benefice pentru facilitarea schimbului rapid și sistematic de informații între statele membre. Acțiunile comune au facilitat schimbul de experiență, expertiză și bune practici, o înțelegere și o punere în aplicare comună a legislației UE, precum și discuții aprofundate despre subiecte complicate.

Pe lângă rezultatele lor concrete, cum ar fi orientări sau programe de formare profesională, acțiunile comune au fost apreciate mai ales pentru contribuția lor la stabilirea de contacte personale și rețele între funcționarii din statele membre, sprijinindu-i astfel să își contacteze omologii mai rapid și să coopereze mai eficient.

⁹ NB: în total au fost 4 861 de răspunsuri la această întrebare în cadrul anchetei adresate funcționarilor vamali.

¹⁰ NB: în total au fost 2 552 de răspunsuri la această întrebare în cadrul anchetei adresate funcționarilor vamali.

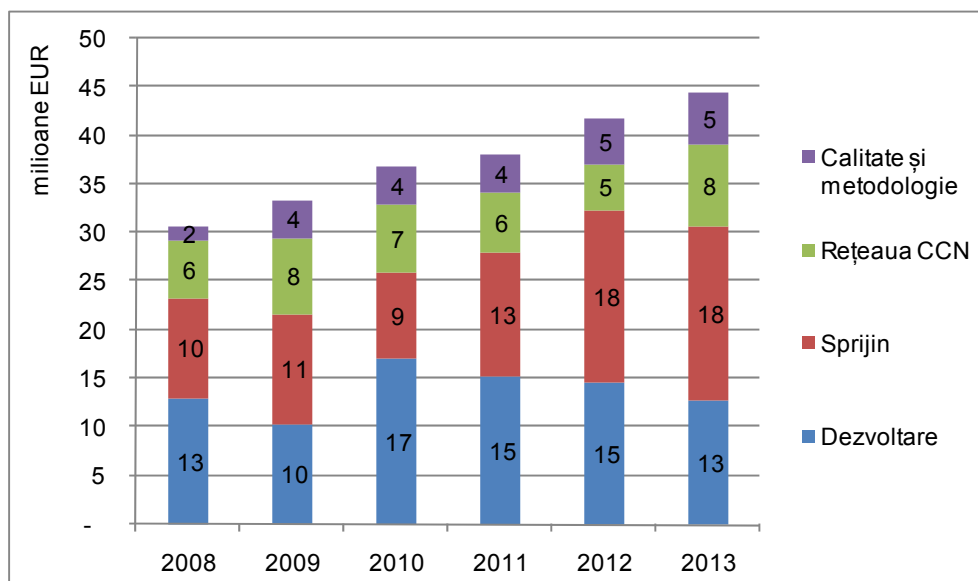
8. EFICIENȚĂ

În conformitate cu Decizia 624/2007/CE, pachetul financiar pentru perioada de șase ani acoperită de program a fost stabilit la 323,8 milioane EUR. Cu toate acestea, examinarea angajamentelor bugetare a evidențiat un cost real al programului cu aproximativ 15 % mai scăzut, în valoare de aproximativ 272 de milioane EUR. Din acestea, sistemele informatice au reprezentat 225 de milioane EUR, iar restul de 47 de milioane EUR au fost dedicate acțiunilor comune.

8.1. Sisteme de comunicare și de schimb de informații

Cheltuielile alocate sistemelor informatice pot fi defalcate în costuri de dezvoltare pentru sisteme noi (care includ actualizări majore), asistență și întreținere, rețeaua comună de comunicații/interfața comună a sistemelor și calitate și metodologie¹¹. Figura 2 de mai jos arată că, în timp ce cheltuielile pentru fiecare dintre aceste aspecte au variat, suma totală a cheltuielilor a crescut în mod constant de la începutul programului. De asemenea, trebuie menționat faptul că, în 2010, costurile de dezvoltare au atins apogeul (printre altele, în perioada premergătoare instalării depline a sistemului de control al importurilor), în timp ce costurile de asistență au fost cele mai ridicate în ultimii doi ani ai programului (când majoritatea sistemelor care decurg din Amendamentul privind Securitatea și Siguranța erau deja puse în aplicare).

Figura 2: Alocare bugetară pentru sisteme informatice pentru perioada 2008-2013

Sursa: Date DG TAXUD

8.2. Acțiuni comune

Acțiunile comune, care au reprezentat aproximativ 20 % din bugetul programului, au completat sistemele informatice și au avut o importanță crucială pentru eficacitatea și eficiența programului, astfel cum s-a raportat mai sus.

¹¹ Calitatea și metodologia se referă la programul de asigurare a calității desfășurat cu privire la sisteme de contractanți externi.

Pe parcursul celor șase ani ai programului, au fost organizate aproximativ 7 500 de activități în cadrul a opt tipuri de acțiuni comune care au reunit 40 000 de funcționari¹² (a se vedea figura 3).

Figura 3: Participarea la acțiunile comune

Tip de acțiune comună	Participanți	Acțiuni	Reuniuni	Participanți per acțiune	Participanți per reuniune	Cost per reuniune (EUR)
Evaluare comparativă	330	10	40	33	8	6 512
Monitorizare	512	8	150	64	3	2 795
Seminare	2 570	38	75	68	34	42 696
Formare în domeniul informatic	2 875	8	346	359	8	6 933
Ateliere	3 651	62	134	59	27	25 118
Vizite de lucru	5 223	N/A	5 211	N/A	1	1 031
Grupuri de coordonare	10 567	7	275	1 510	38	26 711
Grupuri de proiect	14 259	182	1 309	78	11	9 505
Total	39 987	315	7 540	310 (medie)	16 (medie)	15 163 (medie)

Sursa: Date DG TAXUD

Marea majoritate a cheltuielilor din bugetul programului au fost legate de transport, cazare și subzistență pentru ca participanții să se reunească la Bruxelles sau în alt loc. Costul mediu pentru fiecare participant a fost de 900 EUR. Dintre cele opt tipuri de acțiuni comune, costul per participant pentru șase dintre acestea a variat cu mai puțin de 15 % față de medie. Valorile extreme corespund grupurilor de coordonare, cu un cost mediu de 695 EUR per participant și, respectiv, seminarelor, cu un cost mediu de 1 246 EUR per participant. Diferențele de costuri se explică probabil prin natura acțiunilor comune respective. Grupurile de coordonare s-au întâlnit, de regulă, la Bruxelles timp de 1-2 zile și au reunit aceiași funcționari în mod regulat. Seminarele au fost evenimente singulare, găzduite, de regulă, într-o anumită locație de către administrația vamală a unei anumite țări, unde au fost luați în considerare și alți factori decât costul și accesibilitatea și în cazul cărora s-a acordat o prioritate mai mare activităților care facilitează crearea de rețele între participanți.

Acțiunile comune au furnizat administrațiilor un set flexibil de instrumente pentru a reuni funcționarii. De exemplu, în unele cazuri, reuniunile conduc la rezultate concrete, cum ar fi un set de orientări pentru operarea unui anumit sistem informatic sau program comun de formare profesională. Alteori, rezultatele imediate au fost mai puțin tangibile și au constat, de exemplu, în faptul că funcționarii dintr-un stat membru au aflat despre modul în care omologii lor din alte țări au abordat un anumit tip de proces sau problemă.

¹² Trebuie notat faptul că un funcționar putea participa la mai multe reuniuni pe durata de viață a programului, prin urmare numărul nu se referă la participanți unici.

Ar fi greu de imaginat dezvoltarea unui sistem informatic comun, reciproc acceptabil, de exemplu, dacă dezvoltarea s-ar realiza în sens descendent mai degrabă decât sub auspiciile unui grup de proiect constituit pentru a reuni funcționarii relevanți. În cadrul unui astfel de grup de proiect, funcționarii ar putea conlucra pentru a se asigura că preocupările și ideile lor sunt luate în considerare și că produsul final se poate încadra în instituțiile naționale existente. Grupul privind sistemele vamale electronice, deși nu vizează în mod expres dezvoltarea unui singur produs sau sistem informatic, merită o mențiune specială pentru faptul că s-a asigurat că opiniile tuturor administrațiilor au fost luate în considerare în planificarea informatică, că problemele de punere în aplicare au fost discutate împreună și că s-au identificat soluții acceptabile pentru toate părțile. De asemenea, acest grup de proiect a facilitat stabilirea unor sub-grupuri mai mici pentru dezvoltarea de noi proiecte informatice.

Persoanele intervievate în cadrul studiilor de caz au subliniat în mod repetat că, în lipsa unor acțiuni comune care au permis contacte și discuții directe, față în față, între reprezentanți ai administrațiilor vamale naționale, unele probleme și incertitudini ar fi fost foarte dificil de abordat și de depășit.

9. CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

9.1. Concluzii

Comisia a acceptat concluziile formulate de consultantul extern, deși cu unele rezerve referitoare la absența unor date cantitative pentru a sprijini concluziile și la natura necuantificată și generală a concluziilor privind eficacitatea și eficiența proiectului. Activitatea desfășurată de echipa de evaluare a fost apreciată ca fiind în conformitate cu standardele de evaluare ale Comisiei¹³. Judecățile și concluziile au fost derivate direct din constatări pe baza dovezilor colectate. Pentru a asigura soliditatea constatărilor, evaluarea a utilizat mai multe metode de colectare a datelor, inclusiv anchete, interviuri, cercetare documentară (incluzând analize existente și date de monitorizare) și studii de caz, deși datele de monitorizare au fost foarte limitate din cauza măsurilor de monitorizare inadecvate. Comisia și părțile interesate au considerat că această combinație de metodologii a fost, în ansamblu, suficientă. Principalele concluzii ale evaluării, astfel cum au fost stabilite de către consultantul extern, cu care Comisia este de acord, sunt rezumate mai jos.

Concluzia evaluării a fost că, în timp ce numeroși factori au jucat un rol în funcționarea uniunii vamale, programul Vamă 2013 a avut o contribuție semnificativă la sporirea siguranței și a securității, la protecția intereselor financiare ale UE și la facilitarea schimburilor comerciale.

Competența exclusivă a UE în domeniul vamal înseamnă că legislația în domeniul vamal emană de la nivel european și impune armonizarea politicilor și procedurilor vamale. Feedback-ul colectat de la părțile interesate în vederea evaluării a clarificat rolul esențial al programului Vamă 2013 în acest sens. Cu alte cuvinte, aplicarea corectă a tarifelor vamale ale UE și, în sens mai general, a legislației vamale nu ar fi fost posibilă în absența programului, iar combinația de acțiuni a contribuit la acest lucru.

Sistemele transeuropene au permis repartizarea sarcinilor între Uniunea Europeană și țările participante. Armonizarea în continuare a sistemului informatic vamal ar putea reduce dublarea eforturilor și, prin urmare, ar îmbunătăți eficiența costurilor în viitor, dar pe termen

¹³ http://ec.europa.eu/smart-regulation/evaluation/docs/standards_c_2002_5267_final_en.pdf.

scurt se mai pot realiza îmbunătățiri în ceea ce privește interoperabilitatea între sistemele naționale existente și cele finanțate în cadrul programului. De asemenea, eficiența sporită a sistemelor de gestionare a riscului a contribuit nu numai la controlul sporit al mărfurilor periculoase, ci și la identificarea și colectarea eficace a taxelor vamale. Acest lucru a avut un impact direct și pozitiv asupra protejării intereselor financiare ale UE. Mediul complet informatizat care există în prezent pentru gestionarea declarațiilor vamale a permis uniunii vamale să devină mai sigură, în același timp efectuându-se mai puține controale manuale care încetinesc fluxul comercial.

Pe lângă sistemele informatice, crearea de rețele promovată prin acțiunile comune a fost considerată, de asemenea, crucială din mai multe motive, inclusiv garantarea aplicării coerente a legislației în domeniul vamal, difuzarea celor mai bune practici și construirea încrederii necesare pentru ca administrațiile să acționeze ca și cum ar constitui o administrație unică.

9.2. Recomandări

Pe baza dovezilor colectate, evaluatorii au formulat o serie de recomandări în vederea îmbunătățirii operațiunilor programului. Recomandările sunt prezentate pe scurt în figura 4 de mai jos și au fost acceptate în mare parte de Comisie. Comisia va întreprinde un exercițiu dedicat pentru a aborda recomandările și pentru a elabora un plan de acțiune pentru punerea în aplicare și monitorizarea recomandărilor, luând în considerare caracterul acestora, influența asupra programului și calendarul posibil pentru punerea lor în aplicare (de exemplu, pe durata programului sau în ciclul legislativ viitor). Rezultatele de natură operațională, cum ar fi îmbunătățiri ale sistemelor și aplicațiilor informatice sau difuzarea mai amplă a rezultatelor programului, vor fi abordate direct în cadrul programului actual Vamă 2020. Alte rezultate referitoare la consolidarea integrării sistemelor informatice naționale și ale UE vor constitui baza pentru discuții viitoare privind domeniul de aplicare și proiectarea reluării programului după 2020.

Figura 4: Recomandări

Nr.	Recomandare	Responsabilul principal
1	Stabilirea unor obiective specifice și măsurabile care pot fi realizate pe durata programului. Acestea ar trebui să includă dispozițiile Codului Vamal al Uniunii (care trebuie să fie puse în aplicare pe durata programului Vamă 2020), pe lângă obiectivele specifice existente ale programului.	Comisia Europeană
2	Elaborarea unui cadru de monitorizare cuprinzător pentru a urmări performanțele și pentru a identifica aspectele problematice în timp util.	Comisia Europeană cu cooperare strânsă din partea tuturor țărilor participante
3	Efficientizarea platformelor utilizate pentru schimbul de documente și facilitarea comunicării între Comisie și statele membre.	Comisia Europeană
4	Adoptarea unei abordări active pentru realizarea de politici care vizează vămuirea centralizată. Din partea Comisiei, aceasta ar putea include identificarea rolurilor și a responsabilităților pentru	Comisia Europeană împreună cu statele membre și alți actori

Nr.	Recomandare	Responsabilul principal
	actorii implicați și eforturi de a stabili costurile și beneficiile potențiale pentru statele membre, Comisia Europeană și comercianți.	potențiali
5	Asigurarea faptului că acțiunile comune sunt flexibile și adaptabile, mai responsabile și orientate către rezultate.	Comisia Europeană
6	Dezvoltarea unui mecanism mai sistematic de analiză periodică a acțiunilor comune de lungă durată.	Comisia Europeană
7	Intensificarea comunicării cu administrațiile naționale cu privire la rezultatele acțiunilor comune.	Comisia Europeană în cooperare cu responsabilii de acțiuni comune
8	Abordarea problemelor tehnice și a problemelor de utilizare a sistemelor informatice specifice, care restricționează contribuția acestora la procesele vamale cheie.	Comisia Europeană
9	Consolidarea integrării sistemelor informatice naționale și ale UE.	Comisia Europeană în cooperare cu statele membre
10	Utilizarea potențialelor câștiguri de eficiență pentru a susține armonizarea și integrarea în continuare a sistemelor informatice. Ar trebui să se examineze în mai mare profunzime diferitele costuri și beneficii ale sistemelor informatice centralizate la nivel național și la nivelul UE.	Comisia Europeană